

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. VI. An omnis Jurisdictio prorogari possit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61662)

pore ad tempus, ut modò dicebam: ita pariter sine ejusdem con-
 sensu mutare voluntatem prorogandi, & liberè prorogationem,
 mutuo tamen consensu, omittere partes possunt, si illum non-
 dum adierunt. Postquam verò eum adierunt, isque consensit
 vel expressè, vel tacitè actum aliquem Judicis exercendo; v. g. ac-
 ceptando libellum aëtoris, admittendo exceptionem dilatoriam,
 terminum præscribendo &c. integrum illis amplius non est eo
 non requisito resiliere, seu ejus Jurisdictionem declinare, vel ade-
 undo proprium Judicem, vel alteri cuiquam Jurisdictionem pro-
 rogando, ne auctoritas Magistratûs hac elusoria levitate contem-
 natur, & quia ei contumeliam facerent eum ipernendo, & ad a-
 lium eundo, ut ait Ulpian. *L. Litigatores 11. prin. ff. de Receptis,*
qui arbitr. receper. Si tamen omnino à lite discedere velint ea
 super re Judicem non adituri, facere id possunt ipso irrequisito ac
 etiam invito: quia, ut idem Ulpianus ex Celso ait *L. Hoc edicto*
1. ff. de Novi oper. nuntiat. §. Inde quæritur 10. non est periculum,
ne pactio privatorum jussu prætoris anteposita videatur: quid enim
aliud agebat prætor quàm hoc, ut controversias eorum dirimeret?
à quibus si sponte recesserunt, debet id ratum habere.

§. VI.

*An omnis Jurisdictio prorogari
possit.*

SUMMARIUM.

438. De Jure Canonico non tantum Ordinaria, sed etiam Delega-
 ta Jurisdictio prorogari potest.
 439. Quin etiam de Jure Civili.
 440. Nec solum ad universitatem causarum, sed etiam ad causam
 determinatam.
 441. Respondetur ad opposita.
 442. Prorogari potest etiam Criminalis Jurisdictio.

Y y 2

443. Non

443. *Non tamen Jurisdictio Revisorum Camerae, aut Judicum Aulicarum.*
444. *Solvuntur opposita.*
445. *Prorogari potest etiam Voluntaria Jurisdictio.*
446. *Non tamen quoad Legitimationem, quae profit extra legitimantis territorium.*
447. *Ratio exceptionis proponitur.*
448. *Prorogari juxta communem DD. nequit Voluntaria Jurisdictio à Magistratu, nisi majori Magistratui.*
449. *Neque absque consensu Ordinarij prorogari potest Jurisdictio Voluntaria sacra.*
450. *Exemplis illustratur assertio.*

438. Jurisdictionem propriam seu Ordinariam prorogari saltem in civilibus posse, indubitati Juris est. *L. 1. C. de Jurisdic. omn. Judic. L. si se subijciant. 1. L. Consensisse & L. De qua re 74. ff. de Judic. L. 4. C. ubi caus. Fisc. L. Inter 20. ff. ad municipal.* Nisi quòd ejus prorogatio à tempore ad tempus fieri nequit, ut dixi suprà n. 402. Pariter certum videtur, de Jure Canonico (quidquid opponat Ummius disp. 4. ad Process. Judicial. thesi 17. n. 93.) prorogari posse Jurisdictionem Delegatam. *C. cum olim 32. & C. P. & G. 40. de Offic. & potest. Judic. Deleg.* Nisi quòd à persona ad personam prorogatio fieri nequit. *cit. C. 40. exceptis personis, quæ per accidens tantum in judicium veniunt, ut si tertia persona, cujus interest, jus suum proponat coram Delegato: ad hanc enim extendi Jurisdictionem etiam delegatam sumitur ex C. cum super 17. de Sentent. & re judic. ac cum Panorm. Butr. ac Barbat. tradit Laym. in C. cum super 23. de Offic. & potest. Judic. Deleg. n. 1. & in cit. C. 40. n. 3.* Ratio obvia est: quia Delegato ea omnia concessa sunt, sine quibus demandata causa expediri non potest. *C. 5. & 21. eod.* At expediri debitâ ratione & justè non potest, nisi etiam tertius, qui suâ interesse dicit, audiatur. Hinc Jurisdictionem exercere potest in eos, qui eam impedire aut turbare volunt, uti sumitur ex *C. 1. eod.* Eadèmq; est ratio de Fidejussore: nam etiam iste à Delegato con-

compelli ad satisfaciendum potest. Præterea Jurisdictionem delegatam ad universitatem causarum prorogari à persona ad personam posse, cum verisimilitudine docet Glossa in cit. *L. 1. ff. de Judic. V. qui tribunali*: cum hæc Jurisdictio Ordinariæ comparetur, Jurisdictio autem Ordinaria partium consensu ad personas alioqui non subjectas prorogari potest.

439. An verò jurisdictio mandata prorogari etiam de Jure Civili possit, magnâ contentione disputant Legistæ, ita ut spectato numero ac auctoritate pro oppositis opinionibus stantium quidquam decidi nequeat. Mihi placet affirmantium sententia, & quidem assero, de Jure Civili jurisdictionem delegatam probabiliter etiam de persona ad personam prorogari posse. Quia Jura, quæ prorogationem concedunt, sine discrimine inter Ordinariam & Delegatam loquuntur. At sermo generalis omnes species complectitur. *L. 9. §. 1. ff. quod metûs caus.* Nec ullibi Delegatam excludunt. Imò satis expressè includunt. Nam ait Ictus *L. 1. ff. de Judic. Cuiusvis Judici* jurisdictionem prorogari posse: si cuiusvis, ergo etiam Delegato. Quin ibidem non obscure distinguit inter Ordinariam & Delegatam, dum ait: *Inter consentientes cuiusvis Judicis, qui tribunali præest, vel aliam jurisdictionem habet.* Ubi per Judicem, qui tribunali præest, videtur designari Ordinarius, qui propriè tribunal habet; per eum, qui aliam jurisdictionem habet, Delegatus. Nec enim apparet, quis alius per posteriorem, qui tribunal non habet, intelligatur, quàm Delegatus. Aut si etiam alius intelligatur, Delegatus saltem non excluditur, cum & iste jurisdictionem habeat, ut patet ex *L. More §. ff. de Jurisdic.* Favet quoque textus *L. 2. §. 2. ff. eod.* ubi idem Ulpian. ait: *si & Judex ad tempus datus, & omnes litigatores consentiant: nisi specialiter principali jussione prorogatio fuerit inhibita, possunt tempora, intra quæ jussus litem dirimere, prorogari.* Per Judicem autem ad tempus datum vel intelligitur Delegatus, aut si Ordinarium etiam significari dicamus, cui tamen certum tempus definiendæ causæ constitutum sit, benè infertur, quòd si

Judex, cujus jurisdictio ad certum tempus restricta est, nihilominus ultra illud eam extendere potest, etiam Delegatus suam, quamvis alias limitatam ad certum tempus & personas, eam ad alias cum earum consensu porrigere possit.

440. Accedit, quod Delegatus vice ejus fungitur, qui delegavit. *L. 3. ff. de Offic. ejus, cui mandata est Jurisdict.* & *L. solet 16. ff. de Jurisdict.* Ut ergo Delegantis Jurisdictio prorogari potest, ita quoque Delegati: cum una ferè eademque sit jurisdictio. *L. 1. §. 1. & L. pen. ff. de Offic. ejus, cui mandata est Jurisdict.* Hinc non videtur admittenda distinctio eorum, qui asserunt, posse quidem prorogari Jurisdictionem; quæ delegata est ad universitatem causarum; non tamen eam, quæ mandata est ad certam causam. Nam cum etiam Judicis, qui propriam & ordinariam habet Jurisdictionem in certas tantum personas, aut certæ causæ speciem, prorogari Jurisdictio possit, ut patet ex *L. 1. C. de Jurisdict. omn. Judic.* non apparet ratio, cur non etiam illius Jurisdictio prorogari possit, qui eam habet mandatam ad certas solum causas & personas.

441. Neque obstat, quod obijcit Bartol. *ad cit. L. 1. ff. de Judic. n. 6.* à limitata causa limitatum produci effectum. Nam & Ordinaria Jurisdictio ad certas tantum personas ferè limitata est, ac nihilominus ad alias prorogari potest. Unde solum sequitur, quod nec hæc, nec illa adversus invites & non consentientes personas extraneas exerceri possit; non verò, quod exerceri nequeat in consentientes. Illud porrò captu difficile est, quod asserit Matth. Stephani *L. 1. de Jurisdict. c. 21. n. 26.* etiam delegatam Jurisdictionem à tempore ad tempus prorogari non posse; posse tamen prorogari tempus, intra quod Judex dirimere litem jussus est. Fieri enim nequit, ut prorogetur hoc tempus, quin simul prorogetur Jurisdictio, quam si Judex non haberet, post illud tempus à Superiore præscriptum procedere in causa non posset.

442. Æquè magna, aut etiam major controversia est de Jurisdictione Criminali, utrum videlicet prorogari possit. Affir-
mant

mant Bartol. Panor. Marian. Socin. aliique complures, quos refert, & sequitur Petr. Barbosa in *L. 1. ff. de Judic. art. 4. n. 2.* idque communi DD. opinione confirmatum esse ait Gaill. *L. 1. de Pace publ. c. 12. n. 10.* & Bocerus *de Jurisdic. c. 7. n. 23. §. Caterum.* Negant Baldus, Hippolyt. Jas. ac alij, quos allegat Barbosa *l. c. n. 3.* & Maranta in *Praxi Judic. p. 4. dist. 6. n. 60.* Sequuntur Bocer. *l. c. Vult. ad L. 1. C. ubi de crimin. agi oport. n. 30.* Umm. *ad Process. Judic. disp. 4. thesi 17. n. 94.* Mihi prima sententia, ut communior est, ita probabilior videtur. Nam ex una parte Jura prorogationem permittentia non distinguunt inter Jurisdictionem Civilem & Criminalem. Ex altera verò rationes, quæ pro negativa afferuntur, non concludunt: quas tamen discutere operæ pretium non esse videtur, tum quòd hodiernis moribus Rei criminum ibi judicantur, ubi deprehenduntur, ut dixi suprà *n. 149. §. 150.* & sic vix locus esse poterit prorogationi in criminalibus: tum quòd hodie contra criminosos ferè proceditur per viam Inquisitionis. Fatentur autem etiam illi, qui in criminalibus concedunt prorogationem, eam locum non habere, quando per inquisitionem proceditur, cum desit persona actoris, quæ in prorogationem unà cum reo consentire deberet. Quæ tamen ratio non convincit, cum ibi, ubi non est contradictor, sufficiat ad prorogationem consensus unius, ut mox dicitur *n. 445.* Præterea non pauci eorum suam opinionem ita restringunt, ut dicant, eam solum procedere quoad præjudicium partis, non verò quoad præjudicium Judicum, quibus de Jure competit jurisdictio in delinquentem: hos enim non obstante prorogatione posse procedere, & iterum de crimine cognoscere, illudque punire, ne occasio detur fraudibus. Unde ex hoc quoque capite patet, hanc de prorogatione Jurisdictionis criminalis quæstionem parum utilitatis habere.

443. Similis ferè quæstio est, an jurisdictio Revisorum Cameralium prorogari possit. Multum hinc referre existimant Bocer. *de Jurisdic. c. 7. n. 24.* ac alij, sítne hæc jurisdictio Ordinaria,

ria, an Delegata? Ordinariam facit Gaill. *L. 1. observat. 54. n. 1.* Quod & Bender. *de Revision. concl. 4. n. 31.* & Vultei. *ad L. 1. C. de Jurisdic. omn. Judic. n. 90.* verissimum esse opinantur, si ipsi Status Imperij, quibus ex ejusdem Ordinatione visitatio, seu revisio competit, considerentur. Controversum magis est, an quoque, qui à Statibus, quos revidendi ordo tangit, mittuntur, ordinariam jurisdictionem habeant. Negat Bender. *cit. n. 31.* Affirmat Gaill. *L. 1. observat. ult. n. 6.* Sed tamen si delegatam diceremus, ex hoc capite non impediretur prorogatio, cum hæc locum etiam in delegata jurisdictione habeat, ut paulò antè dictum est *n. 439.* Alio tamen ex capite dicendum videtur cum Bocero *l. c. §. Ceterum, Vultei l. c. n. 97.* ac Ummio *ad Proceff. Judicial. disp. 4. thesi 17. n. 93.* prorogari non posse, quia videlicet Revisores à Statibus Imperij ad hoc solum mittuntur, ut Revisionum duntaxat causis in sententijs in Camera Imperiali datis operam navent, uti patet ex *Ordinat. Cameræ Imper. p. 1. tit. 50. & p. 3. tit. 53.* Idem de Judicium Austregarum jurisdictione statuunt Vultejus *l. c. n. 86.* Bocer. *cit. c. 7. n. 26* & Ummius *l. c. cum certum sit, quòd Austregarum judicium, de quo supra n. 339. & seqq.* ex singulari gratia Statibus aliisque immediatis subditis Imperij concessum sit. Ut adeò si prorogationem hinc admittamus, id si non contra, certè præter mentem Imperatorum & reliquorum Imperij Statuum facturi simus. Accedit, quòd hoc judicium ad unam aliquam, aut plures quidem, sed numero definitas causas pertinet, quòdque Judices Austregarum haud certi sint, sed eligantur vel Imperatoris vel partium arbitrio, quoties inter Imperij Status lis quædam orta est, ut arguit *Ordinatio Cameralis part. 2. tit. 2. 3. & 4. & docent Gaill. L. 1. observat. 1. ac Mynsinger. cent. 1. observat. 91. & cent. 5. observat. 1. 444.* Neque obest, quòd juxta *L. 1. C. de Jurisdic. omn. Judic.* Jurisdictio Procuratoris Cæsaris, tametsi pertineat solum ad Fisci causam, quæ vertitur inter Fiscum & privatum, prorogari nihilominus ad alias causas potest. Hæc enim Jurisdictio pertinet

net ad integram aliquam speciem causarum: illa verò Revisorum & Judicum Austregarum magis restricta est, & ad causas duntaxat certarum personarum circumscripta, ac proinde non extendenda ad alias *arg. L. in agris limitatis* 16. ff. de *acquir. rerum dom.* Si quis tamen prorogare Jurisdictionem Judicum Austregarum vellet, non ut Jurisdictionem Judicibus Austregarum propriam, sed ut eam, quam suis in territorijs habent, exercent, jure subsisteret hujusmodi prorogatio, ut benè observat Bocerus *l. c. n. 27. §. si qui tamen.*

445. Haec tamen de prorogatione Jurisdictionis Contentiosæ egimus. Videndum nunc est, an idem statui debeat de Voluntaria, ad quam pertinet emancipatio, datio Tutoris & Curatoris, insinuatio testamentorum, donationum &c. Hanc quoque prorogari posse contra Andr. Siculum aliósque nonnullos tradunt Bald. in *L. Secundum C. de Donation. lect. 2.* Paul. Castr. *L. 1. consil. 84. n. 4.* Felin. in *C. Caterùm de Judic. n. 2.* Anton. in *C. Pastoralis de Offic. Ordinar. n. 4.* ac passim alij, idque desumunt ex *L. 1. C. de Emancipat. liberor. L. Emancipari ff. de Adoption. L. 2. ff. de Offic. Proconsul. L. Etiam §. fin. ff. de Manumiss. vindict.* Neque obest, quod contrariæ opinionis DD. ajunt, in prorogatione requiri consensum duarum partium; in prorogatione autem voluntariæ non dari duas partes, sed tantum unam, quæ petit hanc in se jurisdictionem exerceri. Respondetur enim, requiri consensum partium, si partes dentur, quæ inter se contendunt; secus si non sit contradictor. Hinc etiam ad prorogandam jurisdictionem voluntariam non sufficit consensus unius, si quispiam adest, cujus interfit non exerceri hanc jurisdictionem; v. g. non approbati donationem, quam unus insinuat, eò quòd illa tertio alicui præjudicet; aut non absolvi excommunicatum, antequam læso satisfaciatur. Pariter non obstat textus *L. penult. §. ult. C. de Emancipat. liberor.* ubi dicitur, adeundum in liberorum emancipatione esse Judicem competentem. Respondetur enim, Judicem quamvis alias incompetentem fieri competentem per pro-

rogationem jurisdictionis, dummodo jurisdictionem jam antè habeat in eo genere, in quo ipsi prorogatio fit.

446. Excipiunt tamen hîc DD. Legitimationem. Nullus enim Princeps, inquiunt, potest natalibus restituere, vel legitimum efficere non subditum, quoad bona intra alterius Imperij aut Regni limites existentia, vel quoad honores ac dignitates extrâ conferendas, etiam ex consensu legitimorum filiorum, quibus præjudicium fit, uti cum Ancharan. Panorm. Anton. Dec. Alexand. ac communi aliorum tradunt Covarr. *de Matrim. p. 2. c. 8. §. 8. n. 43.* & Pacian. *L. 2. de Probation. c. 18. n. 20.* Colligitur ex *C. per venerabilem v. Insuper Qui filij sint legit.* ubi Romanus Pontifex profitetur, se legitimare filios Regis Franciæ, quòd id fiat sine alterius injuria, cum Rex ille quoad temporalem jurisdictionem nulli sit subjectus. Ratio intrinseca est: quia jus legitimandi competit Imperatori ac Regibus, quibus legitimandi subsumunt, in signum subjectionis. *cit. C. per venerabilem, & Authent. quib. mod. natural. eff. sui §. illud.* Eaverò, quæ hac ratione Principi reservata sunt, non potest subditus ipsi tollere. Affirmat quidem Joan. Crottus apud Covarr. *l. c. n. 44.* communem esse opinionem, posse à Principe concedi legitimationem his etiam, qui subditi non sunt, etiam ratione bonorum extra ipsius Principis jurisdictionem existentium, dummodo adsit consensus illorum, quibus talis legitimatio præjudicat. Mihi tamen invenire non licuit DD. qui sint hujus opinionis; multò minùs plures, qui eam communem efficiant. Quamquam autem vera sint, quæ modò dixi à communi DD. de Legitimatione tradi: non tamen sunt exceptio à regula num. præced. positâ. Nam dum DD. ex *cit. Juribus* asserunt, voluntariam quoque jurisdictionem prorogari posse, id solum videntur velle, quòd prorogatio fieri possit ab uno Judice ad alterum, si in territorio ejusdem Principis existant, v. g. in eodem Regno aut Republica; non verò, quòd subditi unius Regni possint adire Judicem alterius Regni, suo prorogantium Principi non subjecti, ut patet ex *ijs, quæ tradunt Bartol. in L. 1. §.*
Et

Et post operis ff. de Novi oper. nunciat. Alexand. ibid. colum 3. Capyc. decis. 9. n. 3. & ex ijs, quæ supra n. 434. de prorogatione Jurisdictionis Contentiosæ tradidi. Est tamen adhuc specialis ratio quoad legitimationem, ita, ut relicto Comite Palatino Pontificio aut Cæsareo, aut Judice specialem facultatem ad legitimandum habente, alius, qui eam non habet, adiri pro restitutione natalium nequeat, tametsi in eodem Regno vel Imperio existat uterque Judex: tum quòd jus legitimandi Principi supremo competit in signum subjectionis, quâ ipsi teneantur subditi, ut modò dictum est: tum quòd Magistratus ille, qui legitimandi potestatem à Principe non habet, non habet jurisdictionem in illo genere causæ, in qua ipsi proroganda foret jurisdictio; quod tamen juxta dicta n. 406. ad prorogationem necessarium est.

447. Plerique insuper, qui Jurisdictionem Voluntariam prorogari posse contendunt, id ita limitant, ut dicant, tametsi Jurisdictio Contentiosa prorogari possit Judici, qui est minor prorogante L. Est receptum 14. ff. de Jurisdict. L. Ille à quo 13. §. Tempestivum 4. ff. ad Senatusconsult. Trebellian. Voluntariam tamen, etsi fieri possit à privatis, fieri non posse à Magistratu, nisi is, cui prorogat, sit major prorogante. Quia apud eum, cui par est imperium, manumittere non possumus, ut ait JC. L. 14. ff. de Manumission. Et apud Collegam suum prætor manumittere non potest. L. apud filiumfam. 18. §. 1. ff. de Manumissis vindictâ. Rationem diversitatis dant Bocerius de Jurisdict. c. 7. n. 16. ac alij, quòd licitum sit, actus contentiosæ Jurisdictionis per alium exercere, non autem voluntariæ Jurisdictionis negotium. L. Post mortem 25. §. Neque adoptare ff. de Adoption. ibi: neque adoptare neque adrogare quis absens, nec per alium ejusmodi solemnitatem peragere potest. Verùm hinc tantùm sequitur, quòd actus legitimus & solemnus, qualis est adoptio & arrogatio, fieri nequeat à privatis alieno nomine & coram privato: non verò, quòd non coram Magistratu. Aliàs neque privati prorogare jurisdictionem alieno Magistratui possent, & nec Prætor apud Consulem manumittere posset; quod tamen fieri posse

Paulus *cit. L. 14. ff. de Manumission.* aperte asserit. Itaque dicendum videtur cum Ummio *l. c. n. 92. in fin.* Jureconsultos *cit.* Juri- bus considerasse dignitatem Magistratus, quasi illa minueretur, si Magistratus coram pari vel minore Magistratu actum legitimum expediret. Verum etiam hæc ratio manca est: quia alias Magistratus alteri pari aut minori neque Contentiosam Jurisdictionem prorogare posset: quod tamen fieri posse constat ex *cit. L. 14. ff. de Jurisdic. & L. 13. §. 4. ff. ad SC. Trebell.*

448. Sed & Jurisdictio Sacra Voluntaria hæc excipienda est. Neque enim absque licentia Ordinarij seu proprij Superioris prorogari potest, ut uno ore tradunt Canonistæ ex *C. Significasti 18. de Foro Compet.* ubi licet sermo sit tantum de Clericis & de Jurisdictione Contentiosa, concors tamen DD. interpretatio extendit ad Voluntariam, ac etiam ad Laicos, ita ut nec isti alieno Episcopo vel Parocho eam in se prorogare valeant absque licentia proprij, saltem quoad Sacramenta. De quo fuse Suar. *Tom. 2. de Religion. L. 6. c. 12.* & Sanchez *in Decalog. L. 4 c. 39. n. 29.* Hinc Sacerdos alienos subditos quantumvis rogantes, seque subijcientes, extra casum necessitatis, absolvere à peccatis nequit absque licentia proprij ipsorum Parochi, Episcopi, Generalis Vicarij &c. *C. Omnis utriusque Sexus de Pœnit. & remission.* & ibi DD. Eadem est ratio de alijs Sacramentis. Eadem de assistentia in ipsorum matrimonijs, seu copulatione, ut vocant. Trident. *sess. 24. c. 1. de Reform. Matrim.* Quod si absque illa licentia alienos subditos absolvat, vel ipsorum matrimonijs assistat, actus ne quidem validus erit.

449. Episcopus quoque alienis subditis absque licentia proprij Episcopi conferre Ordines licite non potest, tametsi illi consentiant ac petant. *C. Nullus Episcopus 3. de Paroch.* Trident. *sess. 23. c. 8. de Reform.* Neque Sacramentum Confirmationis iisdem conferre. *Can. Interdicimus 16. q. 1.* Neque (ut nonnulla exempla afferamus) dispensare in impedimentis Matrimonij, in quibus cum subditis proprijs dispensare valet. Nec in Irregularitate ex delicto

delicto occulto contractâ, vel Votis, Juramentis &c. Imò nec Archiepiscopus cum subditis suorum Suffraganeorum, quamvis volentibus, dispensare potest, vel eosdem absolvere: cum subditi ipsius non fiant nisi per appellationem. *C. Pastoralis de Offic. Ordin.* Quæ vera sunt, tametsi subditus alienæ Diocesis in hac peregrinetur: absolutionem enim, vel dispensationem impetrare nequit, ut ostendit *Suar. l. c. n. 10.* nisi hîc quasi domicilium constituat. Poterit tamen Episcopus alienis subditis Beneficia sibi subiecta conferre. *C. ad decorem §. de Institution.* Qua ratione mox fiunt ejus subditi. *C. cum nullus de Tempor. Ordinat. in 6.* Possent vero Regulares Exemptos in se prorogare Episcopo Jurisdictionem Voluntariam, dixi supra n. 415.

§. VII.

In quibus Causis prorogari Jurisdictio possit.

SUMMARIUM.

450. *Judici laico prorogari Jurisdictio Spiritualis nequit.*
 451. *Neque Episcopo alieno sine licentia proprij.*
 452. *Clerici alieno Episcopo sine consensu proprij nec in profanis causis prorogare jurisdictionem possunt.*
 453. *Possunt vero Laici Judici Ecclesiastico in causa etiam profana.*
 454. *Victi coram eodem non possunt appellare ad Judicem secularem.*
 455. *In causa Appellationis non habet locum prorogatio.*
 456. *Nec in Feudali.*
 457. *Nec in illis, quæ sunt reservata Principi.*
 458. *Aut, quas iste ad se advocavit.*
 459. *Multiplex advocandi modus affertur.*
 460. *Si advocatio facta est favore publico, non potest in causa advocata Judici inferiori prorogari jurisdictio.*
 461. *Secus, si facta est in favorem partium.*